

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-67-06

Druk nr 683

Warszawa, 9 czerwca 2006 r.

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**-o zmianie ustawy o kontroli skarbowej
oraz o zmianie niektórych innych ustaw
wraz z projektem aktu wykonawczego.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z poważaniem

(-) Kazimierz Marcinkiewicz

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o kontroli skarbowej oraz o zmianie niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 65, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w ust. 1 pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) kontrola zgodności z prawem przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej towarów dopuszczonych do obrotu lub mających inne przeznaczenie celne oraz wywozu towarów poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, kontrola obrotu towarami pochodzenia zagranicznego, a także kontrola i ujawnianie towarów nielegalnie wprowadzonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”;

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Celem kontroli resortowej jest kontrola działalności jednostek organizacyjnych, o których mowa w ust. 1 pkt 15, w szczególności w zakresie prawidłowości ustalania lub określania zobowiązań podatkowych, poboru podatków i niepodatkowych należności budżetu państwa oraz gospodarowania środkami publicznymi.”;

2) w art. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) rozpoznawanie, zapobieganie i zwalczanie przestępstw i wykroczeń związanych z obrotem z zagranicą towarami i technologiami objętymi kontrolą międzynarodową, naruszających

prawa ochrony dóbr kultury narodowej, narodowego zasobu archiwalnego i ochrony własności intelektualnej, polegających na wprowadzaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wyprowadzaniu z niego środków płatniczych pochodzących z przestępstw, a także ściganych na mocy umów i porozumień międzynarodowych;”;

3) w art. 10:

a) w ust. 2 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) sprawuje kontrolę resortową, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 15;”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej wykonuje zadania określone w ustawie przy pomocy komórek organizacyjnych wyodrębnionych w tym celu w strukturze urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, z zastrzeżeniem art. 14b ust. 5 oraz koordynuje ich prace.”;

4) art. 14b otrzymuje brzmienie:

„Art. 14b. 1. Kontrola resortowa, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 15, jest prowadzona w trybie określonym w przepisach działu VI ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że nie stosuje się art. 281, art. 281a, art. 284b-285a, art. 286 § 2, art. 286a i art. 288 tej ustawy.

2. W sprawach, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 15, nie stosuje się art. 12, art. 13 ust. 8-10, art. 13b, art. 24 ust. 2 oraz art. 32.

3. Kontrolowany, który nie zgadza się z ustaleniami protokołu kontroli, o którym mowa w art. 290 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, może, w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia, przedstawić zastrzeżenia lub wyjaśnienia, wskazując równocześnie stosowne wnioski dowodowe.
4. Kontrola zostaje zakończona przez wydanie wyniku kontroli w dniu jego doręczenia kontrolowanemu.
5. Uprawnieni do wykonywania czynności kontrolnych są inspektorzy lub pracownicy zatrudnieni w wyodrębnionych komórkach, o których mowa w art. 10 ust. 3, oraz w urzędach kontroli skarbowej, na podstawie upoważnienia, o którym mowa w art. 13 ust. 4, wydanego przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej.
6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze zarządzenia, organizację kontroli, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 15.”;

5) po art. 14b dodaje się art. 14c w brzmieniu:

- „Art. 14c. 1. Uprawnienie do skorygowania deklaracji, określone w art. 81 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ulega zawieszeniu na czas trwania postępowania kontrolnego w zakresie objętym tym postępowaniem, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Kontrolowany może, w terminie 14 dni od dnia doręczenia protokołu kontroli, o którym mowa w art. 290 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, skorygować w zakresie objętym postępowaniem kontrolnym uprzednio złożoną deklarację podatkową.

3. Na możliwość skorygowania deklaracji kontrolujący wskazuje w protokole kontroli.
 4. Korekta złożona w przypadku, o którym mowa w ust. 1, nie wywołuje skutków prawnych, z wyjątkiem korekty złożonej zgodnie z ust. 2.
 5. Uprawnienie do skorygowania deklaracji przysługuje nadal po zakończeniu postępowania kontrolnego w zakresie nieobjętym decyzją określającą wysokość zobowiązania podatkowego.
 6. Kontrolowany ma obowiązek, nie później niż w terminie 3 dni, zawiadomić organ kontroli skarbowej o złożeniu do właściwego organu podatkowego korygującej deklaracji zgodnie z ust. 2 oraz w pisemnym uzasadnieniu przyczyn korekty wskazać w szczególności, że korekta deklaracji jest związana z postępowaniem kontrolnym prowadzonym przez organ kontroli skarbowej.
 7. Organ podatkowy niezwłocznie informuje właściwy organ kontroli skarbowej o złożeniu korygującej deklaracji zgodnie z ust. 2.”;
- 6) w art. 24 w ust. 1 w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:
- „b) innych niż wymienione w pkt 1, w szczególności w zakresie oświadczeń o stanie majątkowym, gdy nieprawidłowości nie stwierdzono albo gdy ustalenia dotyczą należności przywozowych lub należności wywozowych oraz gdy kontrolowany złożył zgodnie z art. 14c ust. 2 korygującą deklarację obejmującą w całości stwierdzone nieprawidłowości;”;
- 7) w art. 27 w ust. 2a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) należności przywozowych lub należności wywozowych – doręcza się właściwemu dla kontrolowanego organowi celnemu;”;

8) w art. 31:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do postępowania kontrolnego stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z wyłączeniem art. 54 i art. 290 § 3 tej ustawy, z zastrzeżeniem art. 14b ust. 1.”,

b) uchyla się ust. 1a;

9) w art. 34:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Informacje gromadzone i przetwarzane w ramach kontroli skarbowej stanowią tajemnicę skarbową, z zastrzeżeniem ust. 1a-1c.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a-1c w brzmieniu:

„1a. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej może wyrazić zgodę na ujawnienie przez dyrektorów urzędów kontroli skarbowej oraz kierowników komórek organizacyjnych, o których mowa w art. 10 ust. 3, określonych informacji stanowiących tajemnicę skarbową, z wyłączeniem informacji stanowiących tajemnicę inną niż skarbową i objętych ochroną na podstawie odrębnych ustaw, wskazując jednocześnie sposób udostępnienia i wykorzystania ujawnianych informacji.

1b. Wyrażenie zgody, o której mowa w ust. 1a, może nastąpić wyłącznie ze względu na ważny interes publiczny oraz gdy jest to konieczne dla osiągnięcia celów kontroli skarbowej lub jeżeli ujawnienie tych informacji urzeczywistni

prawo obywateli do ich rzetelnego informowania o działaniach kontroli skarbowej i jawności życia publicznego.

1c. Wyrażenie zgody, o której mowa w ust. 1a, następuje w formie pisemnej, na uzasadniony wniosek dyrektora urzędu kontroli skarbowej lub kierownika komórki organizacyjnej, o której mowa w art. 10 ust. 3.”;

10) w art. 34b w ust. 3 po pkt 4a dodaje się pkt 4b w brzmieniu:

„4b) służbom statystyki publicznej w zakresie wynikającym z programu badań statystycznych statystyki publicznej;”;

11) w art. 36 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przeprowadzanie czynności wywiadu skarbowego polega na uzyskiwaniu, gromadzeniu, przetwarzaniu i wykorzystywaniu informacji o dochodach, obrotach, rzeczach i prawach majątkowych podmiotów podlegających kontroli skarbowej w celu wykonania zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, 2, 12 i 14 oraz w ust. 2, a także w art. 3 pkt 4 i 5.”;

12) art. 36a i 36b otrzymują brzmienie:

„Art. 36a. 1. W ramach czynności operacyjno-rozpoznawczych pracownicy wywiadu skarbowego mają prawo do obserwowania i rejestrowania przy użyciu środków technicznych obrazu zdarzeń w miejscach publicznych oraz dźwięku towarzyszącego tym zdarzeniom – wyłącznie w toku czynności podejmowanych w celu ustalenia sprawców oraz uzyskania i utrwalenia dowodów przestępstw skarbowych lub przestępstw, o których mowa w art. 3 pkt 4 i 5.

2. Czynności, o których mowa w ust. 1, powinny być wykonywane w sposób możliwie najmniej naruszający dobra osoby, wobec której zostały podjęte.

3. Na sposób prowadzenia czynności, o których mowa w ust. 1, osobie, wobec której były one stosowane, przysługuje, w ciągu 7 dni od dnia powzięcia wiadomości o ich stosowaniu, zażalenie do Prokuratora Generalnego.

- Art. 36b. 1. Dane identyfikujące: abonenta, zakończenia sieci lub urządzenia telekomunikacyjne, między którymi wykonano połączenie, oraz dane dotyczące uzyskania lub próby uzyskania połączenia między określonymi urządzeniami telekomunikacyjnymi lub zakończeniami sieci, a także okoliczności i rodzaj wykonywanego połączenia, w szczególności dane transmisyjne i dane o lokalizacji, posiadane przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych, mogą być ujawnione wywiadowi skarbowemu oraz przetwarzane przez wywiad skarbowy – wyłącznie w celu ustalenia sprawców oraz uzyskania i utrwalenia dowodów przestępstw skarbowych lub przestępstw, o których mowa w art. 3 pkt 4 i 5.
2. Ujawnienie danych, o których mowa w ust. 1, następuje na:
 - 1) pisemny wniosek Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej;
 - 2) pisemny wniosek pracownika wywiadu skarbowego posiadającego pisemne poważnienie Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej do występowania w jego imieniu o ujawnienie danych, o których mowa w ust. 1.
 3. Informację o wystąpieniu z wnioskiem, o którym mowa w ust. 2, przekazuje się niezwłocznie ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych. Minister właściwy do spraw finansów publicznych

w każdej chwili może zażądać od Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej informacji o przyczynach uzasadniających wystąpienie z wnioskiem, a także o sposobie wykorzystania danych uzyskanych od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może nakazać natychmiastowe, komisyjne, protokolarne zniszczenie danych uzyskanych od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, w przypadku gdy uzna wystąpienie z wnioskiem, o którym mowa w ust. 2, za nieuzasadnione.
5. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni są obowiązani udostępnić dane, o których mowa w ust. 1, pracownikom wywiadu skarbowego wskazanym we wniosku, o którym mowa w ust. 2.
6. Ujawnienie danych, o których mowa w ust. 1, może nastąpić za pomocą sieci telekomunikacyjnej w sposób zabezpieczający je przed dostępem osób nieuprawnionych.
7. Udostępnianie wywiadowi skarbowemu danych, o których mowa w ust. 1, następuje na koszt przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.”;

13) w art. 36c:

a) uchyla się ust. 3,

b) ust. 8-10 otrzymują brzmienie:

„8. Do wniosków, o których mowa w ust. 2, 6 i 7, stosuje się odpowiednio ust. 5. Sąd może zapoznać się z materiałami operacyjnymi uzasadniającymi wnioski o zastosowanie kontroli operacyjnej przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w ust. 2, 6 lub 7.

9. Wnioski, o których mowa w ust. 1, 2, 6 i 7, Sąd rozpoznaje na posiedzeniu, jednoosobowo, przy czym czynności Sądu związane z rozpoznawaniem tych wniosków są wykonywane w warunkach przewidzianych dla przekazywania, przechowywania i udostępniania informacji niejawnych oraz z odpowiednim zastosowaniem przepisów wydanych na podstawie art. 181 § 2 Kodeksu postępowania karnego. W posiedzeniu Sądu może wziąć udział wyłącznie Prokurator Generalny lub upoważniony przez niego prokurator oraz przedstawiciel Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej.
 10. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni oraz operatorzy pocztowi są obowiązani do zapewnienia na własny koszt warunków technicznych i organizacyjnych umożliwiających prowadzenie przez wywiad skarbowy kontroli operacyjnej.”,
- c) ust. 14 otrzymuje brzmienie:
- „14. Na postanowienia Sądu, o których mowa w ust. 1, 2, 6 i 7, przysługuje zażalenie Generalnemu Inspektorowi Kontroli Skarbowej. Do zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.”,
- d) uchyla się ust. 15 i 16;
- 14) po art. 36c dodaje się art. 36ca w brzmieniu:
- „Art. 36ca. 1. W ramach czynności operacyjno-rozpoznawczych podejmowanych przez wywiad skarbowy w celu wykrycia, ustalenia sprawców oraz uzyskania i utrwalenia dowodów przestępstw, o których mowa w art. 36c ust. 1, Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej może zarządzić niejawne nadzorowanie wytwarzania, przemieszczania, przechowywania i obrotu przedmiotami przestępstwa, jeżeli nie stworzy to zagrożenia dla życia lub zdrowia ludz-

kiego oraz jeżeli inne środki okazały się bezskuteczne lub zachodzi wysokie prawdopodobieństwo, że będą nieskuteczne lub nieprzydatne.

2. O zarządzeniu, o którym mowa w ust. 1, Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej zawiadamia niezwłocznie Prokuratora Generalnego, który może nakazać zaniechanie tych czynności w każdym czasie.
3. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej bieżąco informuje Prokuratora Generalnego o wynikach przeprowadzonych czynności.
4. Stosownie do zarządzenia, o którym mowa w ust. 1, organy i instytucje publiczne oraz przedsiębiorcy są obowiązani dopuścić do dalszego przewozu przesyłki zawierające przedmioty przestępstwa w stanie nienaruszonym lub po ich usunięciu albo zastąpieniu w całości lub w części.
5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania i dokumentowania czynności, o których mowa w ust. 1, oraz wzory stosowanych druków i rejestrów, uwzględniając potrzebę zapewnienia niejawnego charakteru podejmowanych czynności i uzyskanych materiałów.”;

15) art. 36d otrzymuje brzmienie:

„Art. 36d. 1. Materiały uzyskane w czasie prowadzenia czynności wywiadu skarbowego, w tym materiały zgromadzone podczas stosowania kontroli operacyjnej lub niejawnego nadzorowania wytwarzania, przemieszcza-

nia, przechowywania i obrotu przedmiotami przestępstwa, które:

- 1) zawierają informacje mające znaczenie dla postępowania kontrolnego lub postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe, przekazuje się właściwemu miejscowo organowi kontroli skarbowej, w razie potrzeby z wnioskiem o wszczęcie postępowania kontrolnego lub postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe;
 - 2) zawierają dowody pozwalające na wszczęcie albo mające znaczenie dla postępowania w sprawach o przestępstwa i wykroczenia, Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej przekazuje właściwemu prokuratorowi, w razie potrzeby z wnioskiem o wszczęcie postępowania w sprawach o przestępstwo lub wykroczenie.
2. W postępowaniu przed sądem, w odniesieniu do materiałów zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej lub niejawnego nadzorowania wytwarzania, przemieszczania, przechowywania i obrotu przedmiotami przestępstwa, stosuje się odpowiednio art. 393 § 1 zdanie pierwsze Kodeksu postępowania karnego.
 3. Materiały uzyskane w wyniku czynności podjętych na podstawie art. 36a ust. 1, art. 36b ust. 1, art. 36c ust. 1 i 2 lub art. 36ca ust. 1 niezawierające informacji lub dowodów pozwalających na wszczęcie albo niemające znaczenia dla postępowania kontrolnego, postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe albo postępowania w sprawach o przestępstwa i wykroczenia podlegają

niezwłocznemu, komisijnemu i protokolarnemu zniszczeniu.

4. Zniszczenie, o którym mowa w ust. 3, zarządza:

- 1) kierownik komórki organizacyjnej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych właściwej w sprawach wywiadu skarbowego – dla materiałów uzyskanych w wyniku czynności podjętych na podstawie art. 36a ust. 1 i art. 36b ust. 1;
- 2) Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej – dla materiałów uzyskanych w wyniku czynności podjętych na podstawie art. 36c ust. 1 i 2 i art. 36ca ust. 1.”;

16) w art. 36e ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Informacje uzyskane w czasie prowadzenia czynności operacyjno-rozpoznawczych lub czynności podejmowanych na podstawie art. 36b ust. 1 mogą być wykorzystywane przez organy i jednostki organizacyjne kontroli skarbowej dla celów postępowania kontrolnego lub postępowania w sprawach o przestępstwo skarbowe lub o wykroczenie skarbowe.”;

17) w art. 36j ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Udostępnianie informacji o osobie, uzyskanych w czasie wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz na podstawie art. 36b ust. 1 i art. 36f ust. 2, jest dozwolone wyłącznie na żądanie sądu lub prokuratora, a także Szefa Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych, a wykorzystanie tych informacji może nastąpić tylko w celu wszczęcia lub prowadzenia postępowania w sprawach o przestępstwa i wykroczenia.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2004 r. Nr 156, poz. 1641, z późn. zm.³⁾) uchyla się art. 6zj.

Art. 3. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. Nr 83, poz. 930, z późn. zm.⁴⁾) art. 16a otrzymuje brzmienie:

„Art. 16a. Nie podlega karze za przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe, kto złożył prawnie skuteczną, w rozumieniu przepisów ustawy - Ordynacja podatkowa lub ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 65, z późn. zm.⁵⁾), korektę deklaracji podatkowej wraz z uzasadnieniem przyczyny korekty i w całości uiścił, niezwłocznie lub w terminie wyznaczonym przez uprawniony organ, należność publicznoprawną uszczuploną lub narażoną na uszczuplenie.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 12 czerwca 2003 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. Nr 130, poz. 1188, z późn. zm.⁶⁾) w art. 41 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, obejmuje nieodpłatne zapewnienie przez operatora, w ramach wykonywanej przez siebie działalności pocztowej, technicznych i organizacyjnych możliwości wykonywania przez prokuraturę, sądy, a także uprawnione jednostki podległe Ministrowi Sprawiedliwości, Ministrowi Obrony Narodowej, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych i Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz przez organy kontroli skarbowej ich zadań określonych odrębnymi przepisami, począwszy od dnia rozpoczęcia działalności pocztowej. Na wniosek zainteresowanego operatora Prezes UKE może odroczyć termin rozpoczęcia wykonywania powyższego obowiązku.”.

Art. 5. Postępowania kontrolne w sprawach, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 15 ustawy wymienionej w art. 1, wszczęte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzi się według przepisów dotychczasowych.

Art. 6. Czynności operacyjno-rozpoznawcze, o których mowa w art. 6zj ustawy wymienionej w art. 2, podjęte przez organy celne przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przejmują komórki organizacyjne, o których mowa w art. 36 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie po upływie 21 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej, ustawę z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy, ustawę z dnia 12 czerwca 2003 r. – Prawo pocztowe.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 91, poz. 868, Nr 171, poz. 1800 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 124, poz. 1042, Nr 132, poz. 1110 i Nr 183, poz. 1537 oraz z 2006 r. Nr 66, poz. 470.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 167, poz. 1399.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 703 i Nr 62, poz. 717, z 2001 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 141, poz. 1178 i Nr 213, poz. 1803, z 2003 r. Nr 84, poz. 774, Nr 137, poz. 1302 i Nr 162, poz. 1569, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 68, poz. 623, Nr 93, poz. 894, Nr 97, poz. 963 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 130, poz. 1090, Nr 143, poz. 1199, Nr 177, poz. 1468 i Nr 178, poz. 1479 oraz z 2006 r. Nr 79, poz. 546.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 91, poz. 868, Nr 171, poz. 1800 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 124, poz. 1042, Nr 132, poz. 1110 i Nr 183, poz. 1537 oraz z 2006 r. Nr 66, poz. 470 i Nr ..., poz.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 69, poz. 627, Nr 96, poz. 959, Nr 171, poz. 1800 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 267, poz. 2258.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy został opracowany w celu realizacji wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 czerwca 2005 r. wskazującego konieczne ograniczenia uprawnień wywiadu skarbowego określonych w rozdziale 4 ustawy o kontroli skarbowej (ustawa). Projekt wprowadza do tekstu ustawy zmiany, opierając się na wskazaniach Trybunału, a równocześnie koryguje niektóre rozwiązania organizacyjne i doprecyzowuje przepisy regulujące uprawnienia i formy działania kontroli skarbowej, szczególnie w odniesieniu do kontroli resortowej oraz kontroli obrotu towarowego z zagranicą.

Art. 1

W art. 2 ust. 1 pkt 12 oraz art. 3 pkt 4 ustawy zrezygnowano z pojęcia „polski obszar celny”, gdyż w związku z przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej straciło ono znaczenie prawne. Wobec tego konieczne było dostosowanie nowelizowanych przepisów do zapisów Wspólnotowego Kodeksu Celnego. Propozycja posługiwania się terminem „terytorium Rzeczypospolitej Polskiej” zamiast „terytorium Wspólnoty Europejskiej” podyktowana jest koniecznością uniknięcia ograniczenia uprawnień organów kontroli skarbowej do kontroli przestrzegania wyłącznie przepisów prawa celnego w zakresie obrotu towarowego z zagranicą. Przed przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej do zadań kontroli skarbowej należała kontrola przestrzegania wszystkich przepisów prawa obowiązującego w dziedzinie obrotu towarowego z zagranicą i obrotu towarami pochodzącymi z zagranicy.

W art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy poszerzono zakres kontroli o kontrolę obrotu towarami pochodzenia zagranicznego. Zmiana taka wynika z faktu, że legalność obrotu towarami pochodzenia zagranicznego na terytorium RP nie jest tożsama z legalnością wprowadzenia tych towarów do obrotu. Na potrzeby należności granicznych, w szczególności należnego cła, istotą jest legalność wykonania na terytorium RP pierwszej czynności celnej. Za takim stwierdzeniem przemawia treść przepisów art. 202 i n. rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny, zgodnie z którym ciężar wykonania zobowiązania ciąży na osobie będącej w posiadaniu towaru (dług celny idzie za towarem, a nie osobą). Przedmiotem kontroli w zakresie obrotu towarowego z zagranicą jest towar, który trafił na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej bez spełnienia obowiązków wynikających z przepisów prawa celnego. W takim przypadku, zapłaty należności Skarbu Państwa dotyczących tego towaru dokonuje osoba, która jest aktualnie w jego posiadaniu. Należność przysługująca w takiej sytuacji Skarbowi Państwa stanowi podstawę dla określania sankcji w postępowaniu karnym skarbowym i nie powoduje wygaśnięcia długu celnego, stanowiącego zobowiązanie do uiszczenia należności celnych, które powinno być dochodzone w odrębnym postępowaniu.

W art. 2 ustawy wprowadzono definicję kontroli resortowej. Zgodnie z brzmieniem nowego ust. 3, celem kontroli resortowej jest kontrola działalności jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 15 ustawy, w szczególności w zakresie prawidłowości ustalania lub określania zobowiązań podatkowych, poboru podatków i niepodatkowych należności budżetowych oraz gospodarowania środkami publicznymi.

Zatem działalność jednostek administracji celnej, podatkowej oraz kontroli skarbowej podległych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych objęta jest kontrolą skarbową. Zgodnie bowiem z art. 2 ust. 1 pkt 15 ustawy kontrola resortowa należy do zakresu kontroli skarbowej. Z uwagi na konieczność zapewnienia przejrzystości pojęć funkcjonujących w ustawie o kontroli skarbowej (kontrola skarbową, kontrola podatkowa, kontrola resortowa) konieczne stało się wprowadzenie definicji kontroli resortowej przez określenie celów tej kontroli.

W art. 10 ust. 2 pkt 1a ustawy określono, że Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej sprawuje kontrolę resortową. Kontrola resortowa jest przeprowadzana w imieniu ministra właściwego do spraw finansów publicznych, natomiast jej zadania wykonuje Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej przy pomocy komórek organizacyjnych wyodrębnionych w strukturze Ministerstwa Finansów. Celem zmiany jest wyraźne doprecyzowanie uprawnień GIKS, jak również centralizacja kompetencji w tym zakresie, która powinna w znaczący sposób wpłynąć na skuteczność działania kontroli resortowej.

Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej wykonuje zadania przy pomocy komórek organizacyjnych wyodrębnionych w strukturze Ministerstwa Finansów. Jednocześnie w projektowanym art. 14b ust. 5 ustawy przewidziano, że zadania w zakresie kontroli resortowej będą realizowane również przez inspektorów lub pracowników urzędów

kontroli skarbowej. Stąd potrzeba skorelowania przepisu art. 10 ust. 3 ustawy z projektowanym art. 14b ust. 5 ustawy.

Po zmianie art. 14b ustawy, kontrola resortowa prowadzona będzie w trybie przepisów ustawy – Ordynacja podatkowa dotyczących kontroli podatkowej (art. 14b ust. 1 ustawy). Z uwagi na fakt, że zasady dotyczące trybu prowadzenia kontroli resortowej ujęte zostały w art. 14b ustawy, proponuje się przenieść treść obecnego art. 31 ust. 1a ustawy do art. 14b ust. 1 ustawy. Jednocześnie treść art. 14b ust. 1 ustawy, w porównaniu z treścią obecnego art. 31 ust. 1a ustawy, została zmieniona w ten sposób, że zrezygnowano z wyłączenia stosowania niektórych przepisów ustawy – Ordynacja podatkowa, co podyktowane jest procedurą oraz specyfiką postępowania w ramach kontroli podatkowej.

Kontrola resortowa jest, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 15 ustawy, jednym z zadań kontroli skarbowej. Propozycja zawarta w projektowanym art. 14b ustawy oznacza, że postępowanie, którego przedmiotem jest kontrola resortowa, odbywać się będzie w trybie i na zasadach określonych w przepisach Ordynacji podatkowej właściwych dla kontroli podatkowej. Taki tryb przeprowadzania kontroli resortowej umożliwi kontrolowanym podmiotom realizację uprawnień przewidzianych w tych przepisach. Proponowana zmiana nie oznacza natomiast, że w ramach kontroli resortowej możliwe będzie kontrolowanie wywiązywania się pracowników jednostek organizacyjnych z zobowiązań podatkowych. Obecnie kontrola resortowa przeprowadzana jest w drodze postępowania kontrolnego, do którego stosuje się odpowiednio przepisy ustawy – Ordynacja podatkowa o postępowaniu podatkowym, natomiast w jego ramach może być przeprowadzona kontrola podatkowa. Zmiana ma na celu usprawnienie procedury w zakresie kontroli resortowej. Jak wykazała praktyka działania kontroli resortowej, z uwagi na specyfikę postępowania w zakresie kontroli resortowej oraz zasady ekonomiki procesowej konieczne jest przeprowadzanie kontroli resortowej w oparciu o procedurę kontroli podatkowej.

Projektowany art. 14b ust. 2 ustawy jest odpowiednikiem obecnego art. 14b ust. 2 ustawy. Z uwagi na specyfikę postępowania w zakresie kontroli resortowej nie mają do niego zastosowania niektóre przepisy ustawy o kontroli skarbowej dotyczące postępowania kontrolnego w zakresie kontroli podatkowej. Kontrola resortowa prowadzona jest obecnie z pominięciem zasady planowości (art. 12 ustawy) oraz możliwości niezwłocznego podjęcia kontroli, po okazaniu legitymacji służbowej. W

kontroli resortowej nie mogą także uczestniczyć osoby uprawnione na podstawie ratyfikowanych umów międzynarodowych lub przedstawiciele organów Unii Europejskiej. Powyżej wskazane zasady zostały utrzymane w projektowanym art. 14b ust. 2 ustawy, z tym że wyłączone zostało także stosowanie art. 32 ustawy, który uprawnia organy kontroli skarbowej do kierowania not sygnalizacyjnych o dostrzeżonych nieprawidłowościach. W przypadku kontroli resortowej funkcję taką spełnia wynik kontroli doręczany kontrolowanemu oraz ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.

W art. 14b ust. 3 ustawy wskazany został 7-dniowy termin do wniesienia zastrzeżeń do protokołu kontroli. Zgodnie z obecnym art. 291 ustawy – Ordynacja podatkowa, kontrolowany, który nie zgadza się z ustaleniami protokołu kontroli, może zgłosić zastrzeżenia do jego treści w terminie 14 dni. Określenie w projektowanym art. 14b ust. 3 ustawy terminu 7-dniowego uzasadnione jest, z jednej strony, ekonomią prowadzenia kontroli resortowej, natomiast z drugiej, innym przedmiotem tej kontroli oraz charakterem ustaleń znajdujących odzwierciedlenie w protokole kontroli.

Zakończenie kontroli resortowej, zgodnie z projektowanym art. 14b ust. 4 ustawy, następuje w dniu doręczenia wyniku kontroli kontrolowanemu. Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 27 ust. 2 i ust. 2a pkt 3 ustawy, wynik kontroli resortowej doręcza się, oprócz kontrolowanemu, także ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych. Z uwagi zatem na fakt, że obecnie do otrzymania wyniku kontroli uprawnione są dwa podmioty, moment zakończenia kontroli określono przez wskazanie, iż doręczenie wyniku kontroli kontrolowanemu przesądzać będzie o zakończeniu kontroli resortowej.

W art. 14b ust. 5 ustawy określono krąg podmiotów uprawnionych do wykonywania czynności kontrolnych w ramach kontroli resortowej. Czynności kontrolne mogą być przeprowadzane na podstawie upoważnienia wydanego przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej.

W art. 14b ust. 6 ustawy wykreślono w delegacji do wydania zarządzenia wyrazy „oraz szczegółowe zasady i tryb postępowania w tym zakresie”. Wobec przyjętych w projekcie rozwiązań, tryb i zasady kontroli resortowej uregulowane byłyby w ustawie – Ordynacja podatkowa oraz w ustawie o kontroli skarbowej.

W odniesieniu do dodanego art. 14c ustawy, należy wskazać, że w nowelizacji ustawy – Ordynacja podatkowa, która weszła w życie dnia 1 września 2005 r., podatnikom przyznano uprawnienie do skorygowania deklaracji po zakończeniu kontroli

podatkowej, a przed wszczęciem postępowania podatkowego (art. 81b § 1 pkt 2). Zatem znowelizowany przepis dopuszcza możliwość złożenia korekty deklaracji podatkowej w momencie, w którym nie toczy się ani kontrola podatkowa, ani postępowanie podatkowe. Przedmiotowa sytuacja nie dotyczyła postępowań prowadzonych przez organy kontroli skarbowej, gdyż organ kontroli skarbowej najpierw wszczyna postępowanie kontrolne i dopiero w jego ramach może przeprowadzić kontrolę podatkową, która zostaje zakończona w dniu doręczenia protokołu kontroli. Zatem w procedurze, którą stosują organy kontroli skarbowej, brak jest momentu, w którym nie toczy się ani kontrola podatkowa, ani postępowanie podatkowe. Wprowadzenie regulacji wynikającej z art. 14c ustawy ma na celu umożliwienie kontrolowanemu korzystania z uprawnienia do skorygowania deklaracji po zakończeniu kontroli podatkowej, prowadzonej w ramach postępowania kontrolnego. Proponowana zmiana umożliwi podatnikom korektę deklaracji na zasadach analogicznych, jak w ustawie – Ordynacja podatkowa. Fakultatywność wszczynania kontroli podatkowej w ramach postępowania kontrolnego nie stanowi w żadnym stopniu zagrożenia dla uprawnień kontrolowanego w zakresie składania korekt. W sytuacji, gdy ustalenia postępowania kontrolnego mogą mieć wpływ na wysokość zobowiązania podatkowego i rodzić potrzebę dokonania przez kontrolowanego korekty, prawidłowe przeprowadzenie i zakończenie przez organ kontroli skarbowej postępowania kontrolnego nie jest możliwe bez przeprowadzenia kontroli podatkowej. W projektowanym art. 14c ustawy zaproponowano, aby złożenie korekty możliwe było w terminie 14 dni od dnia doręczenia protokołu kontroli. Wprowadzenie tego terminu uzasadnione jest zarówno koniecznością sprawnego prowadzenia postępowania kontrolnego, jak i ma na celu umożliwienie podatnikowi zapoznania się z treścią protokołu kontroli oraz zapewnienie mu czasu na podjęcie decyzji o ewentualnym złożeniu korekty deklaracji. Zgodnie z art. 14c ust. 3 ustawy o możliwości dokonania korekty, kontrolowany będzie informowany przez kontrolującego, co znajdzie odzwierciedlenie w protokole kontroli. Art. 14c ust. 6 ustawy nakłada na kontrolowanego obowiązek poinformowania organu kontroli skarbowej o złożeniu korygującej deklaracji do właściwego organu podatkowego. Informacja taka jest niezbędna dla prawidłowego zakończenia przez organ kontroli skarbowej postępowania kontrolnego.

W art. 24 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy oraz w art. 27 ust. 2a pkt 1 ustawy wyrazy „należności celne” zostały zastąpione wyrazami „należności przywozowe lub

należności wywozowe”. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny w art. 4 pkt 9 posługuje się pojęciem „należności przywozowe lub należności wywozowe” dla zdefiniowania długu celnego. Tak zdefiniowane pojęcie długu celnego obowiązuje także na gruncie ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne. Zastąpiła ona ustawę z dnia 9 stycznia 1997 r. – Kodeks celny, która dług celny definiowała jako zobowiązanie do uiszczenia należności celnych.

W art. 24 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy uregulowano sposób zakończenia postępowania kontrolnego w sytuacji złożenia korekty deklaracji, zgodnie z projektowanym art. 14c ust. 2 ustawy.

Z uwagi na zmiany w zakresie trybu postępowania w kontroli resortowej, skreślono art. 31 ust. 1a ustawy. W konsekwencji zmianie uległ także art. 31 ust. 1 w zakresie odesłania do art. 14b ust. 1 ustawy.

Propozycja dodania ust. 1a-1c w art. 34 ustawy uzasadniona jest dotychczasowymi doświadczeniami organów kontroli skarbowej wynikającymi z faktu, że tajemnicą skarbową objęte są informacje gromadzone i przetwarzane w ramach kontroli skarbowej. Zgodnie z obowiązującymi przepisami spośród tajemnic, do których przestrzegania są obowiązane organy administracji państwowej (łącznie z tajemnicą państwową), jedynie tajemnica skarbową nie może zostać ujawniona na mocy decyzji organu odpowiedzialnego za jej ochronę. Proponowana zmiana nie ma na celu osłabienia ochrony przez organy kontroli skarbowej informacji objętych tą tajemnicą. Jednak obecnie, bardzo wąsko określone sytuacje i podmioty, którym organy kontroli skarbowej mogą udostępniać dokumenty konkretnej sprawy, zawierające informacje stanowiące tajemnicę skarbową utrudniają prawidłowe wykonywanie zadań kontroli skarbowej. W szczególności przekazywanie informacji uzyskanych w wyniku kontroli naczelnym i centralnym organom administracji rządowej, które zlecają takie kontrole w przedsiębiorstwach państwowych lub spółkach Skarbu Państwa, budzi wątpliwości odnośnie do prawidłowości podstawy prawnej takiego przekazania. Ponadto w sytuacji braku możliwości uchylecia tajemnicy skarbowej w konkretnej sprawie, organy kontroli skarbowej pozbawione są możliwości reakcji i odpowiedzi na publikacje prasowe i telewizyjne dotyczące ich działalności w tych sprawach. Może to prowadzić do naruszenia przysługującego obywatelom prawa do informacji o działaniach administracji rządowej oraz do kształtowania negatywnego wizerunku i podważania

wiarygodności organów kontroli skarbowej w ocenie społeczeństwa. Informacje będące w posiadaniu organów kontroli skarbowej, stanowiące tajemnicę skarbową, są również przedmiotem pytań zawartych w wystąpieniach posłów i senatorów. Brak w pełnym zakresie dostępu parlamentarzystów do informacji objętej tajemnicą skarbową uniemożliwia wykonywanie funkcji kontrolnych parlamentu. Z różnorodności przedstawionych sytuacji wynika, że nie jest możliwe określenie zamkniętego ich katalogu. Zatem w przypadkach uznanych przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej za uzasadnione interesem publicznym oraz celami kontroli skarbowej bądź prawem obywateli do ich rzetelnego informowania o działaniach kontroli skarbowej i jawności życia publicznego, przyznano mu uprawnienie do wyrażania zgody na ujawnianie informacji objętych tajemnicą skarbową (art. 34 ust. 1b ustawy). Kompetencja ta, dzięki powierzeniu jej wykonywania Generalnemu Inspektorowi Kontroli Skarbowej sprawującemu nadzór nad dyrektorami urzędów kontroli skarbowej, będzie gwarancją braku dowolności stosowania oraz stanowić będzie urzeczywistnienie konstytucyjnej zasady informowania o działaniach władzy publicznej, również w przypadkach pojawiania się w środkach masowego przekazu nieprawdziwych informacji nt. ustaleń kontroli skarbowej. Rozwiązanie to jest analogiczne do uprawnienia Prezesa Najwyższej Izby Kontroli w odniesieniu do tajemnicy obejmującej kontrolę NIK (art. 73 ust. 3 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli). Zgoda na ujawnienie określonych informacji stanowiących tajemnicę skarbową nie będzie mogła dotyczyć informacji stanowiących tajemnicę inną niż skarbową i objętych ochroną na podstawie odrębnych ustaw (art. 34 ust. 1a ustawy). Wyrażenie zgody będzie następowało w formie pisemnej, na uzasadniony wniosek dyrektora urzędu kontroli skarbowej lub kierownika komórki organizacyjnej,

o której mowa w art. 10 ust. 3, którzy będą dokonywać ujawnienia informacji stanowiących tajemnicę skarbową (art. 34 ust. 1c ustawy). Wyrażając zgodę na ujawnienie tych informacji Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej każdorazowo wskazywać będzie sposób udostępniania i wykorzystania ujawnianych informacji.

Odnosząc się do propozycji dodania w art. 34b ust. 3 pkt 4b ustawy wskazać należy, że przedmiotowa zmiana otwiera drogę do możliwości szerszego wykorzystywania przez służby statystyki publicznej administracyjnych źródeł danych. Przepisy art. 5, art. 7 oraz art. 13 ust. 3 ustawy o statystyce publicznej zobowiązują podmioty wskazane w

programie badań statystycznych (w tym urzędy kontroli skarbowej) do przekazywania prowadzącemu badanie wyczerpujących informacji w zakresie, formie i terminie określonym w tym programie. Powyższy obowiązek nie dotyczy jednak danych chronionych na podstawie ustaw tajemnicą zawodową (art. 5 ust. 2, art. 7 ust. 2 ww. ustawy). Tajemnica skarbową stanowi rodzaj tajemnicy służbowej (zawodowej), do której przestrzegania zobowiązani są, pod sankcją karną, m.in. inspektorzy i pracownicy urzędów kontroli skarbowej. W art. 34b ustawy określono, w jakich przypadkach, w jakim zakresie oraz jakim podmiotom, organy kontroli skarbowej udostępniają akta bądź informacje wynikające z akt kontroli. Wśród podmiotów uprawnionych nie zostały wymienione służby statystyki publicznej. Konsekwencją zatem zmiany w art. 34b ustawy o kontroli skarbowej będzie możliwość udostępniania przez organy kontroli skarbowej informacji wynikających z akt kontroli służbom statystyki publicznej w zakresie, jaki wynika z programu badań statystycznych statystyki publicznej. Uprawnienie przyznane organom kontroli skarbowej do udostępniania informacji wynikających z akt kontroli służbom statystyki publicznej ma na celu realizację zadań statystyki publicznej. Należy zaznaczyć, że, zgodnie z ustawą o statystyce publicznej, statystyka publiczna jest uprawniona do zbierania ze wszystkich dostępnych źródeł, określonych szczegółowo w programie badań statystycznych statystyki publicznej i do gromadzenia danych statystycznych o podmiotach gospodarki narodowej i ich działalności. Jednym z zadań służb statystyki publicznej jest wypracowanie metod szacowania „szarej strefy”. Precyzyjne oszacowanie tzw. szarej gospodarki ma podstawowe znaczenie dla kompletnego i rzetelnego określenia dochodu narodowego brutto, który stanowi podstawę wyliczenia wysokości środków własnych wpłacanych do budżetu Unii Europejskiej. Brak dostępu do informacji objętych tajemnicą skarbową czyni niemożliwym wykonywanie takich szacunków.

Proponowana zmiana została skorelowana z projektowaną zmianą w odpowiednich przepisach ustawy – Ordynacja podatkowa.

Projekt nadaje nowe brzmienie tym przepisom ustawy o kontroli skarbowej, które wskutek wydanego w dniu 20 czerwca 2005 r. wyroku Trybunału Konstytucyjnego (sygn. akt K 4/04) utracą moc obowiązującą z dniem 30 czerwca 2006 r. Ponieważ sprawne funkcjonowanie wywiadu skarbowego bez przepisów, które uznane zostały za niezgodne z Konstytucją, w praktyce nie będzie możliwe, przedstawiony projekt dostosowuje przepisy ustawy o kontroli skarbowej do wymogów Konstytucji, zgodnie

ze wskazówkami Trybunału Konstytucyjnego. Dodatkowo, w celu usunięcia pojawiających się w praktyce wątpliwości, nowelizacja doprecyzowuje zasady postępowania z materiałami uzyskanymi w czasie prowadzenia czynności operacyjno-rozpoznawczych.

Należy jednoznacznie podkreślić, że w wyroku nie zanegowano potrzeby korzystania przez wywiad skarbowy z uprawnień stanowiących istotną ingerencję w sferę życia prywatnego jednostki. TK stanął na stanowisku, że „jedną z ważnych funkcji demokratycznego państwa prawa jest skuteczne zwalczanie negatywnych zjawisk, które w skrajnym nasileniu mogą godzić w samo istnienie tego państwa. Dlatego ustawodawca ma nie tylko prawo, ale także obowiązek zwalczania negatywnych zjawisk przez nadawanie takich uprawnień kontroli skarbowej, które to uprawnienia będą miały bezpośredni wpływ na zwiększenie sprawności działań kontrolnych, zwłaszcza w zakresie wykrywania i zwalczania tzw. szarej strefy i przestępczości gospodarczej. Uprawnienia te muszą pozostawać jednak w zgodzie z zasadami Konstytucji”. Ponadto TK stwierdził, że skoro ustawodawca nakłada na organy kontroli skarbowej zadania polegające na rozpoznaniu i ujawnianiu przestępstw i wykroczeń w niej określonych oraz zapobieganiu im, to organy te muszą być wyposażone w instrumenty prawne pozwalające na wykonywanie tych zadań.

TK dopuszcza więc wyposażenie organów kontroli skarbowej w specjalne uprawnienia, akcentując jednocześnie konieczność dochowania zgodności takich uregulowań z Konstytucją.

Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności art. 36 ust. 2 ustawy o kontroli skarbowej w części, która dotyczy uzyskiwania, gromadzenia, przetwarzania i wykorzystywania informacji o osobach, argumentując, że nowelizacja w tym zakresie skutkuje zbyt dużą dowolnością w wykorzystywaniu tego prawa. Dokonana zmiana jest powrotem do brzmienia przepisu sprzed nowelizacji. Zdaniem TK w poprzednim stanie prawnym wywiad skarbowy dysponował uprawnieniem do uzyskiwania informacji o osobach, a uprawnienie to, choć nie wynikało bezpośrednio z brzmienia art. 36 ust. 2 ustawy, to wynikało z przepisów regulujących poszczególne czynności wywiadu skarbowego, np. kontrolę operacyjną. Zdaniem TK „przy zastosowaniu niektórych form działania gromadzenie informacji o osobie staje się nieuniknione. Nie sposób twierdzić, że działania podejmowane na podstawie art. 36b ustawy o kontroli skarbowej nie są uzyskiwaniem informacji o osobie, skoro przepis ten mówi wprost o uzyskiwaniu oraz

przetwarzaniu danych identyfikujących abonenta sieci”. Podobne skutki łączą się z obserwacją (art. 36a) i kontrolą operacyjną (art. 36c). W związku z powyższym zmiana polega na powrocie do stanu sprzed nowelizacji z jednoczesnym doprecyzowaniem warunków i przesłanek dopuszczalności zastosowania tych rodzajów czynności operacyjno-rozpoznawczych, z którymi wiąże się uzyskiwanie informacji o osobie (tj. obserwacja – art. 36a i billingi – art. 36b), a które również zostały zakwestionowane przez TK.

Niezależnie od zmian będących rezultatem wyroku TK z katalogu zakresu przedmiotowego czynności wywiadu określonych w art. 36 ust. 2 ustawy wykreślone zostało badanie prawidłowości stosowania cen urzędowych, a także cen umownych w zakresie objętym ograniczeniami swobodnego kształtowania ich poziomu (obecny art. 3 pkt 2). Mając na uwadze mechanizmy kształtowania cen urzędowych oraz ich weryfikowania, funkcjonujące na podstawie przepisów ustawy z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach (Dz. U. Nr 97, poz. 1050, z późn. zm.) nie wydaje się celowe ani ekonomicznie uzasadnione przeprowadzenie czynności wywiadu skarbowego, a w szczególności czynności operacyjno-rozpoznawczych, w tym zakresie.

Zmiana brzmienia art. 36 ust. 2 ustawy ma ponadto na celu dostosowanie zakresu przedmiotowego działania wywiadu skarbowego do zakresu przedmiotowego poszczególnych czynności wywiadu skarbowego, np. kontroli operacyjnej – art. 36c ustawy (w zakresie zadań kontroli skarbowej, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 i 2, przepis art. 36 ust. 2 zawierał inne odesłanie: „podejmowanie czynności w celu ustalenia należności”, zaś zgodnie z art. 36c ust. 1 możliwe jest ich podejmowanie w celu wykrycia, ustalenia sprawców oraz uzyskania i utrwalenia dowodów przestępstw). Proponowana nowelizacja, przez ogólne odesłanie do wykonywania określonych zadań z zakresu kontroli skarbowej, ma jednoznacznie rozstrzygnąć, że wywiad skarbowy jest uprawniony do uzyskiwania, gromadzenia, przetwarzania i wykorzystywania informacji o dochodach, obrotach, rzeczach i prawach majątkowych. Dotychczasowe niespójności zostaną usunięte.

Nowelizacja art. 36a ustawy podyktowana jest koniecznością nadania nowego brzmienia przepisom przyznającym wywiadowi skarbowemu uprawnienie do prowadzenia obserwacji. W dotychczasowym stanie prawnym art. 36a ustawy nie wskazywał warunków i przesłanek dopuszczalności stosowania obserwacji oraz nie precyzował, że obserwacja polegająca na rejestracji obrazu i dźwięku może być

prowadzona tylko w ramach czynności operacyjno-rozpoznawczych, co zostało zakwestionowane przez Trybunał Konstytucyjny. Należy podkreślić, że Trybunał Konstytucyjny dopuszczał możliwość wyposażenia organów kontroli skarbowej w uprawnienie do prowadzenia obserwacji, o ile będzie ono zgodne z konstytucyjnymi zasadami niezbędności i proporcjonalności.

Zmiany w art. 36a ustawy mają na celu dostosowanie uprawnienia do prowadzenia obserwacji do wymogów konstytucyjnych wskazanych przez Trybunał Konstytucyjny. Obserwacja stanowi ograniczenie w zakresie korzystania z konstytucyjnych praw i wolności (autonomia informacyjna jednostki) i dlatego zasady wykorzystywania tego uprawnienia muszą być zgodne z zasadą proporcjonalności. W stanie prawnym, który stanowił przedmiot oceny Trybunału, granice stosowania obserwacji były zbyt szerokie. W związku z powyższym przedmiotowa nowelizacja dopuszcza możliwość stosowania obserwacji tylko w ramach czynności operacyjno-rozpoznawczych, wyłącznie w toku czynności podejmowanych w celu ustalenia sprawców oraz uzyskania i utrwalenia dowodów przestępstw skarbowych lub przestępstw dotyczących obrotu towarowego z zagranicą albo „korupcyjnych” popełnianych w resorcie Ministerstwa Finansów. Omówione powyżej przesłanki stosowania obserwacji przesądzają, że nie będzie ona stosowana w stosunku do „zwykłych podatników”. W zaproponowanym kształcie jest ona niezbędnym narzędziem pracy operacyjnej, której celem jest zwalczanie negatywnych zjawisk w obszarze unikania płacenia podatków, prowadzenia działalności gospodarczej w tzw. „szarej strefie”, często przez zorganizowane grupy przestępcze. Podatnicy działający w opisany powyżej sposób stanowią hermetyczne grupy, działające w ukryciu, do których dotarcie oraz dotarcie do ich ewentualnych „współpracowników” jest utrudnione lub niemożliwe przy zastosowaniu typowych środków postępowania administracyjnego. Dodatkowo należy zauważyć, że rozmiar „szarej strefy” oraz ilość podatników uchylających się od płacenia podatków i działających w „szarej strefie” nie ulega zmniejszeniu. W odniesieniu do ww. hermetycznie zamkniętych grup przestępczych, „szarej strefy”, osób popełniających przestępstwa korupcyjne nie jest możliwe wykrycie sprawców przestępstw, uzyskanie i utrwalenie dowodów środkami mniej uciążliwymi – takimi jak uzyskiwanie, gromadzenie, przetwarzanie i wykorzystywanie informacji o dochodach, obrotach, rzeczach i prawach majątkowych podatników, w sposób jawny na podstawie analizy dokumentów podatkowych.

Wyposażenie kontroli skarbowej w ten instrument jest zatem konieczne nie tylko dla „rozpracowania” wyżej opisanych grup, ale i dla ochrony interesu ekonomicznego państwa oraz obywateli, w których wymierzone są skutki popełnianych przestępstw. Przyjęte rozwiązania mają w efekcie na celu wyposażenie wywiadu skarbowego w uprawnienie do prowadzenia obserwacji tylko w toku czynności operacyjno-rozpoznawczych podejmowanych na podstawie ustawy w celu wykrycia przestępstw, co uznano za najistotniejsze z punktu widzenia bezpieczeństwa ekonomicznego państwa.

W art. 36a ustawy dodano nowe przepisy zawarte w ust. 2 i 3, których wprowadzenie postulowane jest przez Trybunał Konstytucyjny, tj. ograniczenia związane ze sposobem wykonywania czynności obserwacji (ust. 2) i możliwość złożenia zażalenia na sposób prowadzenia tych czynności (ust. 3). Wprowadzone w ust. 2 i 3 rozwiązania mają stanowić mechanizmy pozwalające na weryfikację sposobu prowadzenia obserwacji, a w efekcie stanowić będą skuteczne gwarancje właściwego wykorzystywania uprawnienia do prowadzenia obserwacji pozwalające na skontrolowanie, czy podjęcie tych działań było uzasadnione oraz zapewniające w praktyce obywatelowi możliwość dochodzenia swoich konstytucyjnych praw.

Nadanie nowego brzmienia art. 36b ustawy ma na celu uregulowanie możliwości uzyskiwania informacji stanowiących tzw. tajemnicę telekomunikacyjną. Dotychczasowy kształt normatywny przedmiotowego uprawnienia również został zakwestionowany w wyroku TK. Sam fakt posiadania przez wywiad tego uprawnienia, wątpliwości Trybunału nie budził. Jednocześnie TK w uzasadnieniu wyroku wskazał na poprawne uregulowanie korzystania z tego środka w ustawie o Policji.

Nowe brzmienie art. 36b ustawy o kontroli skarbowej, zgodnie z wytycznymi Trybunału Konstytucyjnego, przewiduje ustawowe ograniczenia wywiadu skarbowego w uzyskiwaniu i przetwarzaniu danych objętych tajemnicą telekomunikacyjną oraz procedury postępowania zawierające gwarancje uniemożliwiające nadużywanie uprawnień. Zgodnie z art. 36b ust. 1 uzyskiwanie danych i ich przetwarzanie możliwe będzie wyłącznie w celu ustalenia sprawców oraz uzyskania i utrwalenia dowodów przestępstw skarbowych lub przestępstw dotyczących obrotu towarowego z zagranicą oraz korupcyjnych (analogicznie, jak w przypadku prawa do obserwacji z art. 36a) – przepisy art. 36b ustawy w nowelizowanym brzmieniu spełniają warunek proporcjonalności i określoności.

Również analogiczne okoliczności, jak w przypadku obserwacji, uzasadniają konieczność podejmowania przez wywiad skarbowy działań wkraczających w sferę prywatności (wolność komunikacji). Konieczność utrzymania porządku publicznego, zagwarantowania należnych wpływów budżetowych oraz zwalczania przestępczości skarbowej oraz przestępczości zorganizowanej wynika z faktu, że wolny rynek i swoboda prowadzenia działalności gospodarczej niosą za sobą także negatywne skutki, takie jak: przypadki wyłudzenia zwrotu podatków, prowadzenie nieujawnionej działalności gospodarczej, czy „prania brudnych pieniędzy”, istniejąca „szara strefa” i działający w niej podatnicy uchylający się od płacenia podatków, szeroko rozprzestrzeniona korupcja, od której nie jest wolny aparat podległy Ministrowi Finansów. W związku z powyższym konieczne jest wprowadzenie uprawnień pozwalających wywiadowi skarbowemu na dostęp, w uzasadnionych przypadkach, do informacji stanowiących tajemnicę telekomunikacyjną. Ponieważ członkowie grup przestępczych, podatnicy prowadzący działalność gospodarczą w tzw. „szarej strefie”, osoby popełniające przestępstwa korupcyjne stanowią grupy hermetycznie zamknięte, dotarcie do nich, ich „kontrahentów”, określenie rozmiarów prowadzonej przez nich działalności gospodarczej, oszacowanie należnych budżetowi państwa wpływów wymagać może podjęcia działań wkraczających w sferę praw i wolności obywatelskich. Nie zawsze bowiem wymienione powyżej cele można osiągnąć przy pomocy postępowania administracyjnego, czy też analizy informacji o dochodach, obrotach, rzeczach i prawach majątkowych tych osób. Rozpracowanie mechanizmu „przestępczego” działania, powiązań kapitałowych i osobowych wymaga zdobycia informacji o metodach działania, współnikach w interesach etc. Ponadto, ponieważ wykorzystywanie uprawnień do uzyskiwania „informacji billingowych” ograniczone jest przesłankami z art. 36b ust. 1 ustawy, jak też procedurami podejmowania tych czynności, to w ocenie projektodawców nie jest to i nie powinien być jedyny i podstawowy sposób realizacji ustawowych zadań. Nie chodzi o korzystanie z tego uprawnienia wówczas, gdy nie jest to jedyny, ale najwygodniejszy ze sposobów dotarcia przez kontrolę skarbową do informacji, ale o ograniczenie do przypadków, gdy jest to konieczne dla uzyskania i utrwalenia dowodów przestępstw skarbowych lub przestępstw dotyczących obrotu towarowego z zagranicą oraz korupcyjnych.

Projektowane rozwiązania uwzględniają wymogi art. 51 Konstytucji, a w szczególności ust. 2, zgodnie z którym władze publiczne mogą pozyskiwać,

gromadzić oraz udostępniać wyłącznie takie informacje o obywatelach, które są niezbędne w demokratycznym państwie prawnym. W celu zwalczania przestępczości, uzyskiwania i utrwalenia dowodów przestępstw skarbowych, korupcyjnych oraz związanych z obrotem towarowym z zagranicą konieczne jest także uzyskiwanie informacji, które wkracza w sferę wolności obywatelskich, ponieważ ochrona porządku i bezpieczeństwa publicznego stawiane są na pierwszym planie.

Przewidziane ograniczenia w prawie do prywatności, określone w ustawie, zostaną podane do powszechnej wiadomości i uczciwi obywatele nie mają podstaw do obaw. Ustawa przewiduje odpowiednie mechanizmy – zaproponowane w art. 36b ust. 2-4 ustawy, które mają stanowić gwarancję prawidłowości korzystania z uprawnień do uzyskiwania „informacji billingowych”.

W art. 36b ust. 2 ustawy pozostawiona została dotychczasowa możliwość ujawniania danych na pisemny wniosek Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej oraz dodana możliwość występowania z takim wnioskiem przez pracownika wywiadu skarbowego upoważnionego przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej. Rozwiązanie powyższe ma na celu odciążenie Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej od podpisywania wniosków do przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz jest zbliżone do rozwiązań innych służb w tym zakresie. Jednak, w odróżnieniu od nich, osoba upoważniona przez GIKS będzie miała możliwość jedynie pisemnego, nie ustnego, wystąpienia

z wnioskiem o udostępnienie danych, co zwiększa możliwość kontroli nad korzystaniem z tego uprawnienia. Gwarancję, że uprawnienie będzie wykorzystywane w sposób racjonalny mają stanowić dodane przepisy ust. 3 i 4. Na ich podstawie nadzór nad wystąpieniami do przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz nad wykorzystaniem danych zawierających tajemnicę telekomunikacyjną będzie sprawował minister właściwy do spraw finansów publicznych. Mianowicie będzie on informowany o każdym wniosku do przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Ponadto, na jego żądanie, GIKS zobowiązany będzie do przedstawienia informacji o przyczynach uzasadniających wystąpienie z wnioskiem oraz o sposobie wykorzystania danych, a w przypadku, gdy uzna takie wystąpienie za nieuzasadnione będzie mógł nakazać zniszczenie informacji uzyskanych od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.

W art. 36b ust. 6 ustawy pozostawiona została możliwość ujawniania danych za pomocą sieci telekomunikacyjnej. Mając na uwadze art. 179 ust. 3 ustawy

z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.), zgodnie z którym podmioty wykonujące działalność telekomunikacyjną zobowiązane są do nieodpłatnego wykonywania zadań i obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa i porządku publicznego ustawa uściśla (art. 36b ust. 5) tę zasadę. Ponieważ, pomimo obowiązywania przepisów Prawa telekomunikacyjnego w zakresie nieodpłatnego udostępniania danych, w praktyce występują przypadki kwestionowania tej zasady, zdecydowano się, wzorem innych służb posiadających analogiczne uprawnienia, na jednoznaczne wyeksponowanie tego obowiązku przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Należy bowiem podkreślić, że sytuacje sporne w zakresie nieodpłatności wykonywania zadań przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych mogą doprowadzić do utraty dowodów – np. w sytuacji, gdy ustalenie danych lokalizacyjnych zostanie wykonane za późno.

Rozwiązania zaproponowane w art. 36b ustawy nawiązują do rozwiązań przyjętych w ustawie o Policji i uznanych przez TK za poprawne, a także dodatkowo rozbudowują procedury gwarancyjne.

W art. 36c ustawy uchyla się ust. 3, 15 i 16. Zmiana ta ma związek z wydanym w dniu 12 grudnia 2005 r. wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego uznającym za niezgodne z Konstytucją niektóre przepisy ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji. W związku z tym, że brzmienie przepisów art. 36c ust. 3, 15 i 16 ustawy jest analogiczne do zakwestionowanych przez Trybunał przepisów art. 19 ust. 4, 18 i 19 ustawy o Policji projektodawca zdecydował się je uchylić. Zmiany w art. 36c ust. 8, 9 i 14 są konsekwencją uchylecia ust. 3, 15 i 16 i mają charakter techniczny (dostosowanie odesłań). Z kolei w ust. 10 dostosowano do regulacji Prawa telekomunikacyjnego i Prawa pocztowego nazewnictwo podmiotów obowiązanych do zapewnienia wywiadowi skarbowemu warunków technicznych i organizacyjnych do wykonania kontroli operacyjnej.

Wprowadzenie przepisu art. 36ca ustawy uprawniającego do stosowania tzw. „przesyłki niejawnie nadzorowanej”, związane jest z koncentracją uprawnień o charakterze operacyjno-rozpoznawczym w pionie kontroli skarbowej. Dotychczas analogiczne uprawnienie mogło być realizowane przez organy celne na podstawie przepisów ustawy o Służbie Celnej. Służba Celna korzystała z nich w niewielkim stopniu wobec czego podjęto decyzję o wykreśleniu tego uprawnienia z ustawy o Służbie Celnej. Niezależnie od zmian

zaproprowanych w niniejszym projekcie także projekt ustawy o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym przewiduje odebranie Służbie Celnej uprawnień do prowadzenia czynności operacyjno-rozpoznawczych w ogóle, w tym do stosowania przesyłki niejawnie nadzorowanej.

Ponieważ zagrożenie przestępczością w obszarze obrotu towarowego z zagranicą nie słabnie, nie zmniejszają się także rozmiary „szarej strefy”, a kompetencje w zakresie zapobiegania, zwalczania i ujawniania przestępczości skarbowej posiada wywiad skarbowy, podjęto decyzję o przekazaniu uprawnień w zakresie „przesyłki” wywiadowi skarbowemu. Dokonanie proponowanej zmiany umożliwi skupienie ww. uprawnień w jednej formacji resortu finansów – w wywiadzie skarbowym. Przeniesienie przedmiotowych uprawnień do wywiadu skarbowego znajduje uzasadnienie z uwagi na zakres czynności wykonywanych przez wywiad oraz zbliżoną specyfikę działania. Jednocześnie czynniki te przesądzają o drobnych różnicach między przesyłką niejawnie nadzorowaną, którą stosować mogły służby celne, a przesyłką niejawnie nadzorowaną, jaką będzie mógł stosować wywiad skarbowy. Przesyłka niejawnie nadzorowana będzie mogła być zarządzana w celu wykrycia, ustalenia sprawców oraz uzyskania i utrwalenia dowodów także przestępstw przeciwko mieniu, jeżeli wartość mienia przekracza w dacie popełnienia czynu zabronionego pięćdziesięciokrotną wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę określonego na podstawie odrębnych przepisów; a także przyjmowania lub wręczania korzyści majątkowej w związku z pełnioną funkcją publiczną lub funkcją związaną ze szczególną odpowiedzialnością. Jej zakres zostanie poszerzony także o nadzorowanie wytwarzania przedmiotów przestępstwa, a obowiązek dopuszczenia do obrotu przesyłek zawierających przedmioty przestępstwa będzie spoczywał, zgodnie z ust. 4, nie tylko na organach i instytucjach publicznych, ale także na przedsiębiorcach świadczących usługi pocztowe.

Posiadanie uprawnienia do stosowania przesyłki przez służbę podległą Ministrowi Finansów jest konieczne dla zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz interesów ekonomicznych i państwa, i obywateli. Podnoszone wcześniej w uzasadnieniu argumenty dotyczące zakresu „szarej strefy”, zorganizowanych grup przestępczych, dla których źródłem utrzymania i majątku są niewpłacone należności Skarbu Państwa wynikające z popełnianych przestępstw, uzasadniają sięgnięcie po

nadzwyczajne środki, wkraczające w strefę praw i wolności obywatelskich z poszanowaniem zasad konstytucyjnych.

Przesyłka niejawnie nadzorowana, zgodnie z art. 36ca ust. 1 ustawy, ma być środkiem ostatecznym – stosowanym tylko, w przypadku gdy inne środki okażą się bezskuteczne albo zachodzi wysokie prawdopodobieństwo, że okażą się bezskuteczne lub nieprzydatne. Możliwość zastosowania przesyłki niejawnie nadzorowanej zastrzeżona została tylko do najcięższych gatunkowo rodzajów przestępstw – takich samych jak te, które uzasadniają stosowanie kontroli operacyjnej. Taka konstrukcja przesłanek zastosowania przesyłki niejawnie nadzorowanej ma na celu zapewnienie faktycznej proporcjonalności między prawnie chronionymi dobrami obywatela a ochroną porządku publicznego Rzeczypospolitej Polskiej. W przypadku tego uprawnienia wywiad skarbowego zakres ingerencji w prawa i wolności obywatelskie jest szerszy, niż w przypadku stosowania obserwacji czy uzyskiwania danych „billingowych” niemniej jednak zakres przesłanek warunkujących możliwość zastosowania tej instytucji został zawężony tak maksymalnie, jak jest to możliwe dla wykonywania zadań wywiadu skarbowego. Zaproponowane rozwiązania – tj. nadzór Prokuratora Generalnego nad wynikami prowadzonych czynności, możliwość nakazania zaniechania stosowania przesyłki przez Prokuratora Generalnego mają stanowić gwarancję sięgania po tę instytucję tylko w ramach czynności operacyjno-rozpoznawczych podejmowanych przez wywiad tylko w celu realizacji niektórych zadań ustawowych zmierzających do ochrony porządku publicznego państwa.

Nadanie nowego brzmienia art. 36d ustawy ma na celu usunięcie zarówno niezgodności art. 36d ust. 4 z Konstytucją – w zakresie przechowywania przez okres 2 miesięcy materiałów uzyskanych w wyniku stosowania kontroli operacyjnej, które nie zawierały dowodów lub nie miały znaczenia dla postępowań prowadzonych przez organy kontroli skarbowej – jak i pojawiających się w praktyce wątpliwości dotyczących postępowania z materiałami uzyskanymi w czasie prowadzenia czynności operacyjno-rozpoznawczych, w tym zgromadzonymi podczas stosowania kontroli operacyjnej.

Materiały uzyskiwane przez wywiad skarbowy w trakcie wykonywania zadań ustawowych zostały podzielone na kilka kategorii.

Zgodnie z nowym art. 36d ust. 1 ustawy materiały zawierające informacje mające znaczenie dla postępowań należących do zakresu kontroli skarbowej (tj. kontrolnego, w

sprawach o przestępstwo skarbowe lub wykroczenia skarbowe), które zostały uzyskane w czasie prowadzenia czynności wywiadu skarbowego (w tym: kontroli operacyjnej i przesyłki niejawnie nadzorowanej) przekazywane będą właściwemu miejscowo organowi kontroli skarbowej.

Materiały zawierające dowody pozwalające na wszczęcie oraz mające znaczenie dla postępowań w sprawach o przestępstwa lub wykroczenia Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej będzie przekazywał właściwemu prokuratorowi. Ta kategoria obejmuje także materiały pozwalające na wszczęcie lub prowadzenie postępowań karnych w sprawach, o których mowa w art. 3 pkt 4 i 5 ustawy.

W nowym art. 36d ust. 2 ustawy pozostawiona została dotychczasowa zasada, zgodnie z którą w postępowaniu przed sądem do materiałów zgromadzonych w wyniku stosowania kontroli operacyjnej lub przesyłki niejawnie nadzorowanej odpowiednie zastosowanie ma art. 393 § 1 zdanie pierwsze Kodeksu postępowania karnego – pozwalającego na ich odczytanie na rozprawie. Dotychczas art. 393 § 1 zdanie pierwsze K.p.k. stosowano w odniesieniu do materiałów uzyskanych w czasie prowadzenia wszystkich czynności operacyjno-rozpoznawczych. Po nowelizacji ww. przepis K.p.k. będzie stosowany jedynie w przypadku postępowania z materiałami zgromadzonymi podczas stosowania kontroli operacyjnej i przesyłki niejawnie nadzorowanej, ponieważ przeprowadzane są w szczególnym, bardzo sformalizowanym trybie oraz pod kontrolą podmiotów zewnętrznych, co powinno stanowić wystarczające gwarancje zarówno dla sądu, jak i dla stron procesu.

Zgodnie z art. 36d ust. 3 ustawy materiały uzyskiwane z reguły w sposób niejawny, a nie zawierające dowodów i nie mające znaczenia dla postępowania kontrolnego, postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe albo postępowania w sprawach o przestępstwa i wykroczenia podlegają niezwłocznemu, komisyjnemu, protokolarnemu zniszczeniu. Dotychczasowy przepis pozwalający na przechowywanie materiałów uzyskanych w wyniku stosowania kontroli operacyjnej i nie zawierających dowodów, przez maksymalny okres 2 miesięcy od zakończenia kontroli operacyjnej został zastąpiony powyższą normą prawną, której wprowadzenie do ustawy ma stanowić wykonanie wyroku Trybunału Konstytucyjnego.

Zmiana w art. 36e ust. 1 ustawy ma charakter dostosowawczy do nowego brzmienia art. 36d ust. 1 pkt 1, zgodnie z którym materiały uzyskane w wyniku czynności wywiadu

skarbowego, które zawierają informacje mające znaczenie dla postępowania kontrolnego lub postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe, przekazywane są właściwemu miejscowo organowi kontroli skarbowej. W związku z powyższym przepis art. 36e regulujący zasady wykorzystywania informacji uzyskanych w czasie prowadzenia czynności operacyjno-rozpoznawczych powinien być zgodny

i adekwatny do art. 36d ust. 1 pkt 1. Zgodnie z art. 36e ust. 1 informacje uzyskane w czasie prowadzenia czynności operacyjno-rozpoznawczych lub czynności zmierzających do uzyskania „informacji billingowych” mogą być wykorzystywane przez organy i jednostki organizacyjne kontroli skarbowej dla celów postępowania kontrolnego lub postępowania w sprawach o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe.

Nowelizacja w zakresie art. 36j ust. 1 ustawy ma swoje uzasadnienie w wyroku Trybunału Konstytucyjnego. Wprawdzie TK w sposób bezpośredni nie odniósł się do tego przepisu, ale, uznając za niezgodny z Konstytucją art. 36 ust. 2 w zakresie gromadzenia informacji o osobie oraz art. 36b, wyraził stanowisko, że dane o osobie wymagają szczególnej ochrony a ich udostępnianie musi być ściśle reglamentowane. W związku z powyższym projektodawca zdecydował się rozszerzyć katalog informacji, których udostępnianie przez wywiad skarbowy jest bardzo ograniczone, o informacje o osobie uzyskane na podstawie art. 36b ust. 1.

Zmiany w pozostałych przepisach projektu mają charakter dostosowawczy.

Art. 2

Propozycja uchylecia przepisu 6zj ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2004 r. Nr 156, poz. 1641, z późn. zm.) związana jest z przeniesieniem uprawnień dotyczącego niejawnego nadzorowania wytwarzania, przemieszczania, przechowywania i obrotu przedmiotami przestępstwa do wywiadu skarbowego (art. 1 pkt 14 projektu). Zmiana ta związana jest również z planowaną likwidacją uprawnień Służby Celnej do prowadzenia czynności operacyjno-rozpoznawczych w ogóle, co ma nastąpić na podstawie przepisów ustawy o Centralnym Biurze

Antykorupcyjnym.

W związku z tym, że proces legislacyjny nad tym projektem jeszcze się nie zakończył, istnieje konieczność zawarcia przepisów uchylających przepis art. 6zj ustawy o Służbie

Celnej w tym projekcie. W przypadku wejścia w życie ustawy o CBA przed niniejszą ustawą zmiana w art. 2 stanie się bezprzedmiotowa.

Art. 3

Z uwagi na wprowadzenie do ustawy o kontroli skarbowej art. 14c ustawy umożliwiającego składanie prawnie skutecznych korekt deklaracji podatkowych niezbędne jest odpowiednio dostosowanie art. 16a ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. Nr 83, poz. 930, z późn. zm.), przewidującego wyłączenie karalności w przypadku złożenia takiej korekty.

Art. 4

Przepisy ustawy z dnia 12 czerwca 2003 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. Nr 130, poz. 1188, z późn. zm.), a w szczególności przepisy dotyczące wykonywania zadań na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego nie uwzględniają organów kontroli skarbowej wśród organów, na rzecz których operatorzy pocztowi zobowiązani są do nieodpłatnego wykonywania ustawowych zadań. Powodowało to niespójność systemu prawa – bowiem wywiad skarbowy, posiadając uprawnienie do stosowania kontroli operacyjnej, polegającej m.in. na kontroli przesyłek, nie mógł go w praktyce realizować, gdyż na operatorach pocztowych nie ciążył odpowiedni obowiązek zapewnienia wywiadowi technicznych i organizacyjnych możliwości wykonywania tego zadania. Nowelizacja Prawa pocztowego ma na celu usunięcie niespójności systemowych w tym zakresie.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

Projekt oddziałuje na prawa i obowiązki podatników, organy kontroli skarbowej oraz jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.

Projekt zapewnia dostosowanie uprawnień wywiadu skarbowego do wymogów Konstytucji, zgodnie z orzecznictwem TK. Uprawnienia kontroli skarbowej w zakresie przeprowadzania czynności wywiadu skarbowego będą miały wpływ na zwiększenie skuteczności podejmowanych kontroli oraz przyczynią się do wykrywania i zwalczania przestępczości gospodarczej.

Z uwagi na poszerzenie zakresu kontroli skarbowej prowadzonej w zakresie m.in. kontroli obrotu towarami pochodzenia zagranicznego, przewiduje się, że zmiana będzie miała pozytywny wpływ dla budżetu państwa, niemniej jednak obecnie wysokość ewentualnych wpływów do budżetu państwa z tego tytułu jest trudna do oszacowania.

Projekt został poddany konsultacjom z reprezentatywnymi związkami zawodowymi, organizacjami pracodawców oraz Krajową Izbą Doradców Podatkowych. Uwagi zostały zgłoszone jedynie przez Krajową Izbę Doradców Podatkowych. Dotyczyły one projektowanych przepisów art. 14b, art. 14c, art. 34 ust. 1a ustawy oraz niektórych przepisów rozdziału 4 ustawy i zostały uwzględnione częściowo.

Ze względu na przedmiot regulacji nie spowoduje ona bezpośrednich skutków w zakresie wpływu na sektor finansów publicznych, rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz sytuację i rozwój regionalny. Niemniej jednak, projekt może mieć pośredni pozytywny wpływ na sektor finansów publicznych oraz przedsiębiorczość. Wykorzystanie uprawnień kontroli skarbowej przewidzianych w projekcie skutkować będzie częściowym ograniczeniem rozmiarów „szarej strefy”, co z kolei przyczyni się do polepszenia warunków prowadzenia działalności gospodarczej przedsiębiorców, którzy zgłosili jej prowadzenie.

Projektowane zmiany nie będą pociągały za sobą kosztów dla budżetu państwa. Ewentualne koszty związane z nowymi uprawnieniami kontroli skarbowej, w tym wywiadu skarbowego, będą pokrywane w ramach obecnie przyznanych kontroli skarbowej środków budżetowych.

Zgodnie z opinią wydaną przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, projektowana regulacja jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Nie zgłoszono zainteresowania pracami nad projektem ustawy w trybie art. 7 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414).

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
PODSEKRETARZ STANU
Ewa Ośniecka - Tamecka

Min.EOT/1095/2006/DP/ak

Warszawa, dnia 17 maja 2006r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o kontroli skarbowej oraz o zmianie niektórych innych ustaw, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Ewę Ośniecką-Tamecką.

Szanowna Pani Minister,

W związku z przedłożonym projektem ustawy (RM-10-67-06) pragnę wyrazić następującą opinię:

- I. Projektowana regulacja ma na celu umożliwienie realizacji postanowień wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 czerwca 2005 r., wskazującego konieczne ograniczenia uprawnień funkcjonariuszy wywiadu skarbowego, określonych w rozdziale 4 ustawy o kontroli skarbowej. Projekt wprowadza również zmiany korygujące niektóre rozwiązania legislacyjne w kontekście postanowień dotyczących kontroli resortowej oraz kontroli obrotu towarowego z zagranicą.
- II. W konkluzji stwierdzam, że projektowana ustawa o zmianie ustawy o kontroli skarbowej oraz o zmianie niektórych innych ustaw, jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:
Pani Zyta Gilowska
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Finansów

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia

**w sprawie sposobu przeprowadzania i dokumentowania przez wywiad skarbowy
czynności niejawnego nadzorowania wytwarzania, przemieszczania, przechowywania
i obrotu przedmiotami przestępstwa**

Na podstawie art. 36ca ust. 5 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 65, z późn.zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób przeprowadzania i dokumentowania przez wywiad skarbowy czynności operacyjno-rozpoznawczych niejawnego nadzorowania wytwarzania, przemieszczania, przechowywania oraz obrotu przedmiotami przestępstwa;
- 2) wzory stosowanych dokumentów i rejestrów.

§ 2. 1. Czynności niejawnego nadzorowania wytwarzania, przemieszczania, przechowywania i obrotu przedmiotami przestępstwa, zwane dalej „czynnościami”, przeprowadza się i dokumentuje w sposób zapewniający ochronę niejawności form i metod realizacji zadań, informacji, obiektów i danych identyfikacyjnych pracowników wywiadu skarbowego, zwanych dalej „pracownikami”, oraz osób udzielających im pomocy.

2. Czynności przeprowadza się w sposób polegający na obserwowaniu:

- 1) przesyłek, co do których zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że mogą zawierać przedmioty przestępstwa;
- 2) nieruchomości lub przedmiotów ruchomych, w tym pojazdów, co do których zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że są wykorzystywane do przemieszczania, przechowywania lub obrotu przedmiotami przestępstwa;
- 3) osób, co do których zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że mogą przemieszczać, przechowywać lub dokonywać obrotu przedmiotami przestępstwa.

3. Podczas przeprowadzania czynności można dokonywać w sposób niejawny następujących zmian w przesyłkach lub innych rzeczach zawierających przedmioty przestępstwa:

- 1) wyłączać okresowo przesyłki i inne rzeczy z obrotu, otwierać je w celu sprawdzenia i oceny zawartości, oznakowania, usunięcia przedmiotów przestępstwa lub zastąpienia ich innymi przedmiotami w całości albo w części oraz w celu ujawnienia i utrwalenia śladów kryminalistycznych;
- 2) zamykać przesyłki i inne rzeczy po otwarciu i włączać je do obrotu.

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 220, poz. 1887).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 91, poz. 868, Nr 171, poz. 1800 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 124, poz. 1042, Nr 132, poz. 1110 i Nr 183, poz. 1537 oraz z 2006 r. Nr 66, poz. 470 i Nr, poz.)

4. Obserwowanie, o którym mowa w ust. 2, może być prowadzone przy użyciu urządzeń technicznych utrwalających dźwięk lub obraz, a także urządzeń technicznych umożliwiających obserwowanie bez utrwalania dźwięku lub obrazu, w tym poprzez ustalanie położenia osób lub przedmiotów.

5. Sprawdzenia oraz oceny zawartości przesyłek i innych rzeczy dokonuje się metodą organoleptyczną lub w razie potrzeby przez pobranie próbki do badań właściwości fizykochemicznych lub innych cech identyfikacyjnych, istotnych z uwagi na okoliczności przeprowadzania czynności, a także dla upewnienia się, że prowadzenie czynności nie stworzy zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzkiego.

§ 3. 1. Czynności zarządza Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej. Wzór zarządzenia określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Czynności prowadzi się przez czas oznaczony w zarządzeniu, o którym mowa w ust. 1, chyba że wcześniej zostanie osiągnięty cel tych czynności albo Prokurator Generalny nakaze zaniechanie czynności.

3. Podjęcie czynności w tej samej sprawie po raz kolejny następuje na podstawie ponownego zarządzenia.

4. Jeżeli prowadzenie czynności stało się trwale niemożliwe, zaprzestaje się ich prowadzenia na polecenie Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej.

5. Jeżeli prowadzenie czynności stwarza zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzkiego, przerywa się te czynności niezwłocznie i powiadamia o tym Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej

§ 4. 1. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej zawiadamia właściwe organy i instytucje publiczne oraz przedsiębiorców o potrzebie wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 36ca ust. 4 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej, jeżeli jest to niezbędne do skutecznego przeprowadzenia czynności.

2. Organy i instytucje publiczne oraz przedsiębiorcy wykonujący obowiązek, o którym mowa w art. 36ca ust. 4 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej, udostępniają pracownikowi okazującemu zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, wykaz osób wykonujących prace związane z przyjmowaniem, przewozem i doręczaniem przesyłek w zakresie związanym z dopuszczeniem do dalszego przewozu.

3. Wzór zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

4. W przypadku gdy cel czynności może być osiągnięty bez współdziałania z organami i instytucjami publicznymi oraz przedsiębiorcami czynności przeprowadza się bez zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1.

§ 5. 1. Dokumentację czynności stanowią:

- 1) zarządzenie czynności przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej;
- 2) zawiadomienie Prokuratora Generalnego o zarządzeniu czynności, którego wzór określa załącznik nr 3 do rozporządzenia;
- 3) zawiadomienie organów i instytucji publicznych oraz przedsiębiorców dokonujących przewozu przesyłek zawierających przedmioty przestępstwa o zarządzeniu czynności;
- 4) informacja Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej o przebiegu i wynikach czynności, kierowana do Prokuratury Generalnej;
- 5) notatka służbowa o przebiegu czynności, sporządzona przez pracownika prowadzącego sprawę, w ramach której zarządzono czynności;
- 6) opis wyników sprawdzenia i oceny, o których mowa w § 2 ust. 5;
- 7) zarządzenie Prokuratora Generalnego o nakazaniu zaniechania czynności, skierowane do Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej;

8) polecenie niezwłocznego zaniechania przeprowadzania czynności, wydane przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej.

2. Notatka służbowa, o której mowa w ust. 1 pkt 5, powinna zawierać w szczególności:

- 1) numer sprawy i kryptonim, jeżeli został jej nadany;
- 2) określenie rodzaju prowadzonych czynności;
- 3) czas, miejsce i sposób przeprowadzenia czynności;
- 4) dane dotyczące osoby, wobec której dokonano czynności;
- 5) dane dotyczące pracowników przeprowadzających czynności;
- 6) informację o wynikach przeprowadzonych czynności, w szczególności o ujawnionym przestępstwie i osobach uczestniczących w jego popełnieniu.

3. Dokumentację czynności stanowią także materiały uzyskane podczas ich stosowania, a w szczególności nośniki zawierające zapisy z rejestracji obrazu lub dźwięku albo przemieszczania się osób lub przedmiotów oraz kopie wykonane z tych nośników, a także dokumenty sporządzone na podstawie informacji utrwalonych na nośnikach.

§ 6. 1. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej i Prokurator Generalny prowadzą, każdy we własnym zakresie, rejestry czynności.

2. Wzór rejestru czynności prowadzonego przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej określa załącznik nr 4 do rozporządzenia, a wzór rejestru czynności prowadzonego przez Prokuratora Generalnego określa załącznik nr 5 do rozporządzenia.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...

MINISTER FINANSÓW

WZÓR

.....
(miejscowość, data)
Egz. nr
.....
(klauzula tajności)

ZARZĄDZENIE NR
(nr rejestru)

Na podstawie art. 36ca ust. 1 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 91, poz. 868, Nr 171, poz. 1800 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 124, poz. 1042, Nr 132, poz. 1110 i Nr 183, poz. 1537 oraz z 2006 r. Nr 66, poz. 470 oraz Nr, poz.)

ZARZĄDZA SIĘ

czynności niejawnego nadzorowania przemieszczania*, przechowywania*, obrotu* przedmiotami przestępstwa
w sprawie
pod kryptonimem
prowadzonej przez
dotyczącej przestępstwa wymienionego w art. 36c ust. 1 ustawy o kontroli skarbowej i określonego w art. ustawy
na okres tygodni/miesiący*, od dnia do dnia

Czynności stosowane będą wobec:

.....
(dane przesyłki*, osoby*, miejsca*, obiektu*, wobec których stosowane będą czynności, ze wskazaniem sposobu przeprowadzenia)

UZASADNIENIE:

(okoliczności uzasadniające potrzebę stosowania czynności)

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej

.....
(podpis, pieczęć, data)

Wyk. w 2 egz.
Egz. nr 1
Egz. nr 2
DEWD
Sporządził
Wykonał

.....
(klauzula tajności)

Strona 1/1

* niepotrzebne skreślić

WZÓR

.....
(miejsowość, data)

Egz. pojedynczy

.....
(klauzula tajności).....
(pieczęć Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej)

Nr rej. dokumentu

.....
.....
(imienne wskazanie organu publicznego, kierownika instytucji publicznej albo osoby kierującej przedsiębiorstwem)

ZAWIADOMIENIE NR

(nr rejestru)

Zawiadamiam, że na podstawie art. 36ca ust. 1 ustawy z dnia 28 września 1991 r. (Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 91, poz. 868, Nr 171, poz. 1800 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 124, poz. 1042, Nr 132, poz. 1110 i Nr 183, poz. 1537 oraz z 2006 r. Nr 66, poz. 470 oraz Nr, poz.) zostało zarządzone niejawne nadzorowanie przemieszczania*, przechowywania*, obrotu* przedmiotami przestępstwa.

W związku z tym, na podstawie art. 36ca ust. 4 wymienionej ustawy, należy przesyłkę:

.....
.....
(określić rodzaj przesyłki)

- dopuścić do dalszego przewozu w stanie nienaruszonym*,
- wydać za pokwitowaniem pracownikowi wywiadu skarbowego okazującemu niniejsze zawiadomienie, bez dopuszczenia do dalszego przewozu*,
- wydać za pokwitowaniem pracownikowi wywiadu skarbowego okazującemu niniejsze zawiadomienie, oraz dopuścić do dalszego przewozu, po jej zwróceniu*.

.....
(miejsowość, data i godzina).....
(podpis i pieczęć Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej)

Potwierdzam przyjęcie do wiadomości i realizacji niniejszego zawiadomienia. Zobowiązuję się do zachowania w tajemnicy treści niniejszego zawiadomienia oraz informacji o wszystkich czynnościach, jakie zostaną podjęte dla wykonania zarządzenia Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej. Zostałem uprzedzony, że w przypadku ujawnienia lub wykorzystania tych informacji wbrew temu zobowiązaniu poniosę odpowiedzialność karną określoną w art. 266 Kodeksu karnego.

.....
(podpis i pieczęć osoby zawiadamianej).....
(miejsowość, data i godzina)

Wykonano w legz. do sprawy nr

DEWD.....

Sporządził.....

Wykonał.....

(klauzula tajności)

Strona 1/1

*niepotrzebne skreślić

WZÓR

.....
(miejsowość, data)

Egz. Nr

.....
(klauzula tajności)

.....
(pieczęć Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej)

Nr rej. dokumentu

PROKURATOR GENERALNY

ZAWIADOMIENIE NR
(nr rejestru)

Zgodnie z art. 36c ust. 2 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 91, poz. 868, Nr 171, poz. 1800 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 124, poz. 1042, Nr 132, poz. 1110 i Nr 183, poz. 1537 oraz z 2006 r. Nr 66, poz. 470 oraz Nr, poz.) zawiadamiam o ZARZĄDZENIU czynności niejawnego nadzorowania przemieszczania*, przechowywania*, obrotu* przedmiotami przestępstwa

w sprawie.....

pod kryptonimem.....

prowadzonej przez.....

dotyczącej przestępstwa określonego w

art.....ustawy.....

na okres tygodni/miesiący*, od dniado dnia.....

Czynności stosowane będą wobec:

.....
(dane przesyłki*, osoby*, miejsca*, obiektu*, wobec których stosowane będą czynności, ze wskazaniem sposobu przeprowadzenia)

w celu

.....

UZASADNIENIE

(opis przestępstwa, wskazanie okoliczności uzasadniających potrzebę stosowania czynności)

.....

.....

.....

.....

(GENERALNY INSPEKTOR
KONTROLI SKARBOWEJ)
(podpis, pieczęć, data)

Wyk. w 2 egz.

Egz. Nr 1.....

Egz. Nr 2.....

DEWD.....

Sporządził.....

Wykonał.....

* niepotrzebne skreślić

.....
(klauzula tajności)

Lp.	NUMER WNOSKU	WNIOSKUJĄCA KOMÓRKA ORGANIZACYJNA KONTROLI SKARBOWEJ	NUMER I KRYPTONIM SPRAWY	RODZAJ PRZESTĘPSTWA WYMIENIONEGO W ART. 36C UST. 1 USTAWY O KONTROLI SKARBOWEJ	NUMER ZARZĄDZENIA O PRZEPROWADZENIU CZYNNOŚCI	OKRES NA JAKI ZARZĄDZONO CZYNNOŚCI	DATA ZAKOŃCZENIA CZYNNOŚCI	SPOŚÓB WYKORZYSTANIA UZYSKANYCH MATERIAŁÓW	NUMER I DATA WYSTAWIENIA ZAWIADOMIENIA PODMIOTÓW

.....
(klauzula tajności)

DEWD

Strona..... /

WZÓR

Egz. pojedynczy

.....
(klauzula tajności)

.....
(pieczęćka Prokuratora Generalnego)

REJESTR

CZYNNOŚCI PROWADZONYCH NA PODSTAWIE ART. 36CA
USTAWY Z DNIA 28 WRZEŚNIA 1991 R. O KONTROLI SKARBOWEJ

ZAWIERA

--	--	--

 KART

ZALOŻONO

				/				/		
--	--	--	--	---	--	--	--	---	--	--

ROK

MIESIĄC

DZIEŃ

ZAKOŃCZONO

				/				/		
--	--	--	--	---	--	--	--	---	--	--

ROK

MIESIĄC

DZIEŃ

.....
(klauzula tajności)

DEWD

Strona..... /

.....
(klauzula tajności)

Lp.	DATA ROZPOCZĘCIA CZYNNOŚCI	KOMÓRKA ORGANIZACYJNA KONTROLI SKARBOWEJ	OKRES, NA KTÓRY ZARZĄDZONO CZYNNOŚCI	DATA ZAKOŃCZENIA CZYNNOŚCI	SPOSÓB WYKORZYSTANIA UZYSKANYCH MATERIAŁÓW Z CZYNNOŚCI W POSTĘPOWANIU KARNYM	INNE DANE MAJĄCE ZWIĄZEK Z WPISEM DO REJESTRU

.....
(klauzula tajności)

DEWD

Strona..... /

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia wykonuje delegację ustawową zawartą w projekcie ustawy o zmianie ustawy o kontroli skarbowej oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Zgodnie z art. 1 pkt 14 przedmiotowego projektu w ustawie o kontroli skarbowej dodaje się art. 36ca, który uprawnia do stosowania tzw. „przesyłki niejawnie nadzorowanej”. Powyższe związane jest z koncentracją uprawnień o charakterze operacyjno-rozpoznawczym w pionie kontroli skarbowej. Dotychczas analogiczne uprawnienie mogło być realizowane przez organy celne na podstawie przepisów ustawy o Służbie Celnej. Służba Celna korzystała z nich w niewielkim stopniu wobec czego podjęto decyzję o wykreślenia tego uprawnienia z ustawy o Służbie Celnej.

Zgodnie zatem z delegacją ustawową zawartą w projektowanym art. 36ca ust. 5 ustawy o kontroli skarbowej rozporządzenie określa sposób przeprowadzania i dokumentowania czynności niejawnego nadzorowania wytwarzania, przemieszczania, przechowywania oraz obrotu przedmiotami przestępstwa oraz wzory stosowanych druków i rejestrów, uwzględniając potrzebę zapewnienia niejawnego charakteru podejmowanych czynności i uzyskanych materiałów.

W § 2 przedmiotowego projektu określono szczegółowo formę oraz sposób przeprowadzania ww. czynności, które powinny być przeprowadzane w sposób zapewniający ochronę niejawności form i metod realizacji zadań, informacji i obiektów oraz danych identyfikacyjnych pracowników wywiadu skarbowego dokonujących tych czynności.

Przedmiotowe czynności zarządza Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej. W załączniku nr 1 projektu rozporządzenia określono wzór zarządzenia przeprowadzenia tych czynności wydawanego przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej.

Ponadto w § 3 określono sposób zaniechania czynności, podjęcia czynności w tej samej sprawie po raz kolejny, zaprzestania i przerwania czynności.

W § 4 określono sposób postępowania organów i instytucji publicznych oraz przedsiębiorców, którzy zobowiązani są dopuścić do dalszego przewozu przesyłki, gdy zawiera ona przedmioty przestępstwa, w stanie nienaruszonym.

W § 5 określono, co składa się na dokumentację przeprowadzanych czynności.

W regulacji określono także wzory:

- wzór zarządzenia czynności,
- wzór zawiadomienia instytucji publicznych i organów obowiązanych do dalszego przewozu przesyłki,
- wzór zawiadomienia Prokuratora Generalnego o zarządzeniu czynności,
- wzory rejestrów czynności, prowadzone przez Prokuratora Generalnego oraz Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej.

Ocena skutków regulacji

Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na prawa i obowiązki podatników.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Ewentualne koszty związane z nowymi uprawnieniami kontroli skarbowej, w tym wywiadu skarbowego, będą pokrywane w ramach obecnie przyznanych kontroli skarbowej środków budżetowych.

Ze względu na przedmiot regulacji nie spowoduje ona również skutków w zakresie wpływu na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz sytuację i rozwój regionalny.